

Una història de violència silenciada

Campo Rojo té una desgràcia: el seu tema és tan candent i genera uns debats tan intensos que podem caure en l'error d'oblidar-nos de la seva enorme qualitat literària. Amb una tesi semblant a *El senyor de les mosques*, de Golding, però amb l'atmosfera de violència implícita i suburbial de les millors pel·lícules de Scorsese, aquesta novel·la narra, en un entorn de degradació social i econòmica, els horrors d'abús i violència als

quals pot arribar un grup de preadolescents en la impunitat d'un sistema escolar massificat, amb uns mestres negligents o indiferents i uns pares ignorants del drama dels seus fills.

El lector escèptic dirà que el cas que s'hi narra és extrem, que estadísticament aquesta problemàtica és irrellevant, que *Campo Rojo* no deixa de ser l'obra d'un ressentit, però, malauradament, la història de "el gafarras" té un aire d'esgarriosa versemblança que el lector reconeix de seguida com a autèntic. Sabem que els nens són forts, molt més del

que alguns adults imaginem, però el protagonista d'aquesta història pateix el seu drama diari en soledat, sense comunicar-ho a ningú. I el lector pateix per ell, assisteix impotent al seu tortuós procés mental, i es pregunta si un nen -amb la seva tendència a mitificar, amb la seva perversa escala de valors, amb el seu petri tancament- podrà suportar una pressió així, o es perdrà per sempre pel camí. És fàcil, davant d'un llibre com aquest, parlar de "contingut autobiogràfic", de catarsi, de revenja o de denúncia. Però no oblidem que Àngel Gracia és poeta, és escriptor, i els escriptors persegueixen, sobretot, la qualitat literària, l'obra d'art capaç de romandre. I per a aquest fi tan noble recorren a qualsevol cosa, entren de ple en la seva intimitat, en la d'amics o familiars, tot s'hi val per tal de donar realitat i humanitat al text. El resultat, però, és una ficció, amb personatges de ficció i amb situacions creades, o almenys modificades, per l'autor. *Campo Rojo* és una gran novel·la, una veritable obra d'art, perquè -sense sortir mai del punt de vista del nen, del seu llenguatge íntim i limitat- ens ofereix un retrat psicològic i humà del protagonista de gran profunditat, de sorprenent penetració, una galeria de personatges perfectament dibuixats, i el fresc d'un barri i d'una època (els anys vuitanta) que més enllà dels elements d'atrezzo i de l'anècdota concreta, es converteixen en testimonis d'un drama universal i intemporal.

Àngel Gracia
CAMPO ROJO

TÍTOLS

Campo rojo

AUTORA

Àngel Gracia

EDITORIAL

Candaya

LLOC I ANY D'EDICIÓ

Les Gonyoles, 2015

PÀGINES

256